

درس چهارم «داستان من و شما»

متن زیر را با دقت بخوان و دور کلمه‌هایی که اهمیت‌آملائی دارند؛ خط بکش.

نام من فارسی است. همان که اینک جلوی چشم شما روی صفحه‌ی کتاب و بر سر زبانتان است.

اکنون بگذارید خودم را کمی بیشتر به شما معرفی کنم. من چند چهره دارم: یکی آوا و صدا که در گفتار ظاهر می‌شود و دیگری «خط» است که در نوشتار آشکار می‌شود. گاهی نیز به جای گفتن و نوشتن به شکل اشاره به کار گرفته می‌شود. من شاهد دلاوری‌ها و پهلوانی‌های فرزندان خود بوده‌ام و شکست‌ها و پیروزی‌ها را دیده‌ام. اکنون دلم می‌خواهد کسی درباره‌ی چهره‌ی دوم خودم برایتان بگویم؛ چون این شکل در طول تاریخ، گرفتار سلیقه‌ها شده و تغییرات و چندگانگی‌هایی را پدید آورده است. هر کلمه یا واژه، پاره‌ای از پیکر من است.

هر واژه، تلفظ و معنی و معمولاً یک شکل نوشتن دارد. برخی از واژه‌ها یا کلمه‌ها، دو تلفظ یا دو شکل و دو یا چند معنی دارند. من پیوسته بر زبان شما جاری هستم. شما نیز بکشید که همواره با هم و نگاهبان میهن باشیم. وطن، خانه‌ی شماست و من حاصل پیوستگی و اتحاد همه‌ی اعضای این خانه‌ام. شناسنامه و سند شناخت شما هر جای ایران و در هر گوشه‌ی جهان، زبان ملی ایرانیان یعنی زبان فارسی است.

با نشانه های در هم ریخته، کلمه بساز و بنویس.

ج پ ر ر ا م ا ی ی ر ی
 ف ر ی ر ع م ه

ر ت ش ا و ن ی د د ی د ا ه ا و ر

ی ف ی د ا د ی د ر پ و س ی س ی و پ

ی ت غ ی ت ر ا چ گ ی ن ا ن د گ

ف ن ز د ا و ا ه د ن ا م ه غ ه

ف ظ ت س ل ت ی س ا م ر ا د

ف ی آ م ی ن د ر ن گ ر ه ب ا ن ا